

Al jaren gonst het van de kritiek op hoe het er aan onze universiteiten toegaat. En ja hoor, het tij lijkt eindelijk te keren. Maar hoe kun je zo'n veelzijdige instelling zinvol hervormen zonder een redelijk uitgewerkt idee van hoe het dan allemaal wel zou moeten? Daarin voorziet *De ideale universiteit*. In kort maar veelzeggend bestek ontwerpt Floris Cohen een grotendeels nieuwe universiteit. Eentje waarin de academische kernwaarden niet steeds verder uit het zicht raken maar op een eigentijdse manier opnieuw tot hun recht komen. Kenmerken van zo'n radicale maar wel degelijk praktisch uitvoerbare hervorming zijn: voorrang voor het onderwijs; nauw samengaan van universiteit en hoger beroepsonderwijs op het niveau van de vakgroep; beleidsvoorbereiding van onderop; in omvang beperkt, zich dienstbaar opstellend bestuur en beheer; professionele autonomie; maximaal deskundige kwaliteitstoetsing; opheffing of vergaande inkrimping van tal van ooit heel nuttige maar inmiddels vooral remmend werkende instellingen (onder meer NWO, NVAO, DUO). Centraal in deze herziene universiteit staat brede academische vorming voor elke tweedejaarsstudent, als kloppend hart van wat universiteiten daadwerkelijk tot universiteiten maakt en tot inspirerende krachtcentrales van maatschappelijk debat op basis van feiten en zakelijke argumenten.

Cohen beoogt met *De ideale universiteit* de discussie over onze universiteiten een positieve wending te geven, onder het motto; 'Heus, het kan | ook anders: lees maar — en ontwerp vervolgens zelf een nog weer beter alternatief.'

Floris Cohen (1946) is emeritus hoogleraar in de geschiedenis van 'de natuurwetenschap, eerst aan de Universiteit Twente, later aan de Universiteit Utrecht. Op zijn naam staan onder meer *De herschepping van de wereld* (Eurekaprijs voor het beste boek waarin wetenschap voor een breed publiek toegankelijk wordt gemaakt) en *Het knagende weten*.